

Tajná růže

Janek Ledecký

Nechá tě vejít dál
když pozdě v noci zabloudíš
sladká chuť jejích úst
jedinou větu vyslovíš
svou cenu zaplatíš a pak
bude ti dokořán
až na tu tajnou růži co má

Na chvíli její vůz
řídíš jak šílený
tisíckrát přežiješ
čelní náraz do stěny
pak srdce na oltář
zlatými hřeby přibíjíš
ale tu tajnou růži nespatriš

A miliony hoří hvězd
až k závratí
něco se vrací každý den
něco se nevrátí

Opouštíš její práh
a hvězdy hoří nad hlavou
pár kroků pak se ohlédneš
s myšlenkou prchavou
dál stojí ve dveřích
smutně se usmívá
ty pochopíš žes minul to
o čem se ti zdá
je to ta růže tajemná
a ta ti zůstává
jako ty hvězdy vzdálená